54e jaar. — Nr 8. Zaterdag, 19 Januari 1907

Men schrijft in te Tongeren bij V. COLLEE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *POSTRIJDER* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever. Groote Markt, te Tongeren.

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :

Drie maal per week :	6 fr.	per jaar.
Twee » »	5	»
Een » »	4	»

Een blad afzonderlijk 10 centiemen,

De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.

Aankondigingen : 15 centiemen per drukregel.

Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad, 1 frank den drukregel.

TWEEDE BLAD.

TONGEREN, DEN 19 JANUARI 1907.

ALLERLEI NIEUWS.

HET TESTAMENT. — Op eenen avond kreeg ik eene boodschap om een testament te komen opmaken bij een ouden landbouwer in Werkersberg. Die boodschap was mij alles behalve aangenaam, want het was in de maand Februari en koud weer en daarbij 't was al omtrent 6 uren en ik kon op zijn vroegste om elf uren terug zijn.

— Er is grootste haast bij, zeide me de boodschapper. De man kan ieder oogenblik sterven. Zijne rechtmatige erfgenamen hebben zich nooit om hem bekommerd. Zijne trouwe verpleegster, die hem al jaren heeft verzorgd en opgepast, die hem hare geheele jeugd heeft ten offer gebracht, wil hij zijn vermogen vermaken. Maar met den gewonen afkeer van de meeste menschen van een testament te maken, heeft hij er altijd mede gewacht tot dat de dokter hem zeide dat hij er haast mede maken moest. Nu zou hij gaarne zijn testament maken, maar de erfgenamen, die in de laatste dagen hunnen intrek bij hem genomen hebben, benemen hem de gelegenheid er toe. Op verzoek van den zieke heeft de dokter mij hierheen gezonden. Spoed u, mijnheer, want er is groot gevaar dat het gauw met hem zal gedaan zijn.

— Ik zal mijn best doen, antwoordde ik hem.

De mededeeling van den man had mij belangstelling ingeboezemd en ik besloof mijn best te doen om het trouwe meisje hare verdiende belooning niet te laten ontgaan.

Een kwartier later was ik al met een klerk op weg. 't Was een ongezellige avond ; er viel regen met sneeuw vermengd en wij bevroren bijna in onze dikke wintertrakken. De koetsier, dien ik had laten ontbieden, dreef de paarden tot het uiterste aan, hij kende den weg en trots de invallende duisternis, vlogen we voort.

Na een uur rijden bereikten we eene brug die over eene rivier lag en met het slechte weer hevig spookte. Op een paar honderd passen van dezelve hoorden we eene stem die riep :

— Rijdt niet over de brug of ge zult verongelukken.

De koetsier hield stil en vroag wat er was.

— Het ijs heeft de brug stuk geslagen. Ge moet terug.

Ik opende haastig de portel.

— Het is zeer moeilijk voor ons dat de brug onbegaanbaar is, want wij zijn zeer haastig.

— Waar moet gij heen ?

— Naar Werkersberg.

— Dan doet gij 't beste terug te keeren en over Sandwijk te gaan.

— Iedere minuut is kostbaar, zeide ik ; zouden wij er niet over kunnen.

— Probeer het maar; ik als voetganger zag er geen kans voor. Maar laat uw koetsier zelf maar eens gaan zien.

De man verdwaen in de duisternis.

— Hij heeft gelijk, zeide onze koetsier ik zal eens gaan zien.

De koetsier liep de brug op. Ongeduldig wachtten we op zijne terugkomst. Toen hij een paar minuten weg was, voelden we plotseling een hevigen ruk. De paarden waren op hol gegaan.

— Wij zullen in de rivier te recht komen, riep mijn klerk.

Onze harten bonsden en dikke zweetdruppels parelden op ons voorhoofd. Angstig boog ik me naar het portel.

— Goddank, riep ik, ze verwijderen zich van 't water.

— Maar we zullen ergens tegen aanvliegen en worden dan verpletterd.

— We moeten er uit zien te springen, zeide ik.

De klerk hield me terug.

— Als uw leven u lief is, blijf dan zitten, mijnheer, riep hij ; ge breekt hals en been als ge er bij zulke vaart uitspringt.

— Maar als we ergens tegen aan stooten zijn we toch verloren. Wij komen nu tusschen de boomen.

Minuut op minuut verliep en wij holden altijd maar verder. Een uur was sedert wel verloopen toen plotseling ons rijtuig met een schok bleef staan. We sprongen er uit daar we vreesden dat de paarden er weer van door zouden.

— Hebt u dat gezien, mijnheer ? vroeg mijn klerk.

— Wat ?

— Het was juist of er eene donkere gestalte in 't bosch verdween.

— Ik heb het niet gezien, maar ge kunt wel gelijk hebben ; wij zijn het slachtoffer geworden van eene samenzwering, eene boevenstreek, geloof ik. Hollende paarden hadden ons op zulken gevaarlijken weg in de duisternis al lang omgeworpen en het rijtuig ging juist alsof het door iemand bestuurd werd.

— Wat denkt gij dan ?

— Dat er aan de brug niets mankeerd en dat onze geheime waarschuwer dezelfde is die ons hier gebracht heeft.

— Maar waarom zou hij dat gedaan hebben ?

— Begrijpt ge dat niet, onderbrak ik hem. De kerel is een handlanger van de familie. Hij moest ons ophouden omdat we met op tijd bij den stervenden zouden aankomen.

— Dat zou verschrikkelijk zijn.

— Ja. Maar wat gaan we nu aanvangen ? We weten hier noch pad, noch baan.

Wij overlegden eenige oogenblikken. Plotselings stond er een man voor ons die vroeg wat wij wilden. Wij vertelden hem ons wedervaren.

— Dan zijt gij ver van den weg af, zeide hij. Ij zijt ten minste twee uren rijdens van Werkersberg af.

— Kunt gij ons niet wegvoeren?

— Neem het mij niet kwalijk, ik ben boschwachter en kan mijn post niet verlaten, maar ik weet wel iemand die u kan helpen.

Wij moesten daarvoor naar een dorp in de buurt rijden en toen we daar aankwamen werden we door een paar mannen tegengehouden.

— Daar zijn de paardendieven ! riepen ze.

— Wat beduidt dit ? Ik ben notaris en dit is mijn klerk.

— Dat komt overeen met hetgeen de man heeft gezegd die ons hier is komen waarschuwen. Hij zegde dat gij er met zijne paarden en rijtuig van door waart gegaan en langs hier zoudt komen.

— Maar ik kan u mijne papieren toonen : laat ons gaan, ik maak u aansprakelijk voor de schade die ik door dit opoutho1 lijdt.

— Goed, ge moogt uw gang gaan, maar eerst mede naar den burgemeester.

Wij gingen dan naar den burgemeester. Deze was reeds te bed en kwam na lang kloppen brommend te voorschijn. Ik maakte mij aan hem bekend en vertelde hem wat ik ging doen.

— Ja, ik weet het, antwoordde de burgemeester. Bergman is zeer ziek en 't zou mij spijten voor Marie ; maar als de paarden en het rijtuig eens werkelijk gestolen waren.

Ik keek onrustig op mijn horlogie. 't Was half twaalf. Als wij maar niet te laat komen dach ik. Eenskaps schoot er mij eene reddende gedachte te binnen.

— Geef ons een koetsier mede en desnoods een paar agenten, dan kunt ge zeker zijn en wij worden hier niet langer opgehouden.

Daar was men mede te vreden als wij maar beloofden dat wij niet zouden ontsnappen.

— Voor mijn deel kunt gij ons handen en voeten binden.

Wij kregen behalve een koetsier twee stevige mannen mede in 't rijtuig.

Een uur later waren we te Werkersberg, we hadden goed doorgereden. Aan de woning van den zieke kregen we eerst geen gehoor. Hoorde men ons niet ? Verwachtte men ons niet meer ? Zou de man reeds dood zijn ? Eindelijk na lang wachten hoorden we eene vrouwenstem en werd de deur geopend.

— Ik had u niet gehoord, ik sliep vast, zeide de persoon die open deed. Die stem kwam mij bekend voor. Het schoot mij toe dat het dezelfde persoon was die ons aan de brug gewaarschuwd had. Achter hem kwam de gestalte van een vrouw te voorschijn in een eenvoudig zwart kleed. Haar gezicht was zeer bleek en zij had geweend.

— Heb ik de eer met juffrouw Marie Roth te spreken ? vroeg ik mij tot haar wendende.

— Ja mijnheer, dat ben ik en u zijt ?

— Notaris Fellens, die ontboden is om het testament van uw pleegvader te komen maken.

Zij keek mij bedroefd aan.

— Het is toch nog niet te laat ? vroeg ik gejaagd.

— Neen mijnheer, zeide zij en begon weer te weenen, maar 't zal niet lang met hem duren.

Goddank, we waren nog op tijd gekomen. Ik maakte het testament op en Marie Roth werd erfgename met toekenning aan de familie van het wettig gedeelte. Een uur later was de landbouwer overleden en bij zijne begrafenis volgde slechts één persoon de lijkbaar : 't Was Marie Roth.

—o— *Het is zoo gemakkelijk* extra koffie te maken : gebruikt de Chicorei « der Trappisten » der fabriek Vincart van Silly. Weigert namaksels.

— *Algeneezer.* — De Pil Walthéry is geen *algeneezer*, maar men kan zeggen dat, dank aan hare werkking op de gal en het slijm, zij van eene wonderbare werkdadigheid bezit tegen het meerendeel der ziektens. 30 jaren bijval 1 fr. de doos overal.

—o— 400 000 LITERS bedraagt nu ongeveer de jaarlijksche verkoop in België van de ELIXIR DE KEMPENAAR ; het is de meest verspreidde likeur van gansch het land. Hij is de beste en goedkoopste ; hij stilt de maag en buikpijn en is vooral een kostbaar geneesmiddel tegen veeziekte.

Verkrijgbaar bij M. Dans en zoon, Pleinstraat, 24, Tongeren, en bij alle likeur handelaars.

— **Fabriek van Pianos** : Huis B. VAN HYFTE, Nederkouter 32, (tegenover de Bagattenstraat) Gent.

De Pianos B. Van Hyfte onderscheiden zich door hunne welluidendheid, duurzaamheid en voordeeligen prijs. *Nieuwe Pianos, in huur geweest zijn te, met grooten afslag.*

Tien jaren waarborg.

Groote Prijs, in gemeenzaamheid, en **Gouden Medalie**, aan de Wereldtentoonstelling van Luik 1905.

— DE BANANEN. — Een Amerikaansch geleerde schrijft dat de bananen de vrucht der toekomst zijn, de vrucht welke het menschdom van den hongerdood redden zal, als alle andere gewassen van onze planeet zullen verdwenen zijn.

De bananen worden op gemakkelijke wijze overvloedig voortgeteeld.

Vijf en twintig jaren geleden was de vrucht onbekend te Costa-Rica. Thans wordt zij er geplant en, enkel de opbrengst van deze kleine republiek, is meer dan voldoende om het derde der bevolking van den aardbol te voeden.

In 1904 werden 6 millioen « regimen » bananen uitgevoerd.

Van den anderen kant is de helft van den aardbol geschikt voor de bananenteelt. Wat de opbrengst betreft, per hektaar geeft de banaan 133 maal meer dan de tarwe en 44 maal meer dan de aardappelen.

Een hektaar bananen kan 200.000 kilos voedingstof opbrengen.

Gelukkige kerels, die bananeneters !

—o— **Pianos J. Oor Rue Neuve 83 Bruxelles.**

⁂ TUSSCHEN DRIJ LEUGENAARS. — Positief. 1e leugenaar. — Gisteren avond heb ik zulken dikken mist gezien, dat ne mensch maar twee stappen voor zich kon kijken.

Comparatif. 2e leugenaar. — Ik was in Holland in zulke dikke mist, dat ik mijnen pince-nez niet meer op mijnen neus kon zien staan.

Superlatif. 3e leugenaar. — En ik heb in Amerika eens eenen mist gezien zoo dik en zoo vast, dat ge er nog met geen scheermessen stukken kost uitsnijden.

— *Bericht.* — Indien gij hoest, indien gij verdrukt zijt, indien uwe luchtpijpen fluiten of indien gij leid in de keel, neemt de borst Pastil van Dr Walthéry, die het beste, het aangenaamste en het bestkoopste van al de gekeade geneesmiddelen is. 1 fr. overal.

Depot : Schoofs en Machiels, te Hasselt. Tongeren : Apoth., Franken, Swinkels en Vanderijst.

⁂ Baron Krapzocht had den schoonsten neger in zijnen dienst die men bedenken kan ; nooit zag men den congoleesoif, bij een heel zwart costuum droeg hij eenen breeden witten krawaat.

— M. Krapzocht, vroeg Slimmeken eens, waarom draagt uw moor altijd eenen witten das ?

— Omdat ik zou weten waar zijn hoofd begint Slimmeken, antwoordde de baron.

⁂ Een boerenjongen die naar stad was komen wonen, koopt een haring, en at hem langs den weg op, als hij den eersten keer naar zijn dorp terugkeerde. Daarna ging hij bij zijne kennissen die aan het hooien waren, en vroeg hun.

— Kunt gij mij geen tandkoter aan de hand doen, er steken mij beentjes tusschen de tanden, van de patrijs die ik heb opgeeten.

— Neen spraak de gene tot wien hij het woord had gericht, maar kunt gij het met den hooigaffel niet doen ?

⁂ Boer (tegen een jongen, dien hij in zijnen tuin op het stelen van appelen betrapt) : He, Fransken, kom eens hier, ik moet u eens iets zeggen.

Fransken : Neen, boer Kobe, zag dat maar aan een ander ; een kleine jongen, als ik ben, behoeft nog niet alles te weten.

Tandheelkundig Kabinet van Dr Hubert, Heelkundige-Werktuigkundige-Tandarts, Avenue Blonden, 16, Luik, op den Boulevard, gansch neffens de Guillemansstraat.

Inning van slechte schuldvorderingen, L. LECOCQ Cie, deurwaarder, 1, rue Moray, 1, Luik. Telefoon 1365.

Maison Aug. FOURNIER.
Successeurs :
JEAN RANSY & Cie
Agents de change
3, RUE DES DOMINICAINS, 3, LIÉGE.

— ONMOGELIJKE MEDEDINGING. — Vraagt overal Petroolstoven en Lampen van het laatste gebreveteerd stelsel **A. Caby en Cie, van Herstal.** Zij zijn de beste, de spaarzaamste, gewaarborgd onontplofbaar. Zonder reuk noch rook.

BREUKEN
VOOR ALTIJD GENEZEN IN 10 DAGEN.
GEEN BREUKBAND MEER.
Heelkundige Inrichting St-ANNA
te Lanaeken, bij Maestricht, bediend door de Eerw. Kleine Zusters van St-Jozef.
Vrouwenziekten, misvormde ledematen, aderspat, aderbreuk.
Spreekuren : Vrijdag's van 2 tot 6 uren.

Dr P. DORTU, woont thans Boulevard de la Sauvenière 84, Luik.
Neus-, keel- en oorziekten.
Raadplegingen van 2 tot 4 ure.
Zondags van 9 1/2 tot 10 1/2 ure.

Docteur Thys, rue Méan 16, Liége. Maladies du Nez, de la Gorge et des Oreilles. Consultations de 2 — 4, dimanche de 8 1/2 — 9 1/2. — Téléphone 2189.

Verandering van woonst — M. DISCRY, Tandheelmeester, heeft de eer aan zijne kalanten bekend te maken dat hij zijne woonst overgebracht heeft van de rue de la Cuspatte tot den BOULEVARD DE LA SAUVENIÈRE, 113, LUIK.

ASTHMA
Gij allen die aan het Asthma lijdt, schrijft aan M. ESCOUFLAIRE, apotheker te Ath, die u GRATIS-FRANCO een PROEFKOOKSEL zenden zal
POEDER en SIGARETTEN ESCOUFLAIRE
MET CERTIFICATEN VAN GENEZINGEN

WATER VAN MONDORF.
BRON VAN DEN STAAT.
Het Familie purgeermiddel.
Ten gevolge van den toemenden verkoop, en de overgroote verzendingen, hebben wij de prijzen kunnen verminderen.
Vraagt inlichtingen aan den Comptoir d'Exportation de l'Eau de Mondorf à Luxembourg.

AUX BUVEURS D'EAU DE VICHY.
On sait combien l'eau minérale française de Vichy est précieuse contre les maladies du foie et de l'estomac, si nombreuses dans notre pays, le rhumatisme, la gravelle, le diabète, etc. Les sources de Vichy appartenant à l'Etat français, qui portent les noms de *Célestins-Hospital* et *Grande Grille* sont les meilleures et les plus connues. Il faut donc se garder des imitations et exiger toujours l'un de ces trois noms sur les étiquettes et les capsules des bouteilles. On est ainsi assuré de boire de l'eau naturelle authentique, embouteillée à Vichy, sous le contrôle et la garantie de l'Etat et supportant facilement le transport. Les noms *Célestins, Hospital* ou *Grande Grille*, sont imprimés en lettres blanches, sur fond noir dans le bas de l'étiquette.

Handel in Vodden
VOOR
Papierfabrieken en Efflochagen
VAN
J. J. LHOEST
OPVOLGER VAN GEBROEDERS LHOEST
Louis Jammestraat, 9, 11, 14 en 16, (*Outre-Meuse*).
LUIK, neffens de Delcourplaats, LUIK.

Stoomwerkhuis voor deontsmetting der vodden.
AANKOOP EN VERKOOP
VAN OUD IJZER, OUDE PAPIEREN, GEBROKEN GLAS,
Afval van Horens, Beenen en Oud Leder.
IMPORTATIE. — EXPORTATIE.

Naamlooze Maatschappij
DER
Zandsteengroeven
van Poulseur (Ourthe.)
Gewone plaveien, half-gekapt en gekapt.
Langwerpige plaveiën voor voetpaden.
Bordsteenen, Vloertegels, Moellons en Moellonnets voor bouwt- en landbouw werken. — Steenscheeren, ballast en kiezelsteen.
Lading per water en Maatschappelijke verzendingstatie te Richopré-Poulseur.
Brieven te sturen aan de : Société Anonyme des Carrières de Grès de Poulseur.
Telegrammen : Société Richopré-Poulseur.
Bureelen : te Richopré-Poulseur.

ALGEMEENE SPECERIJENHANDEL
PIRARD-GROSJEAN
Jos. PERISSE & Zuster,
OPVOLGERS,
Pied du Pont des Arches en Gilstraat, 1 Luik

Gebrande koffie, den 1/2 k.,	0,70	
Gebrande Chicorei,	1,00	
Id. No 2, uitmuntend,	1,00	
Oude Jenever, 1 liter,	1,00	
Kurking 0,45 per 3 kil.	1,35	
Malaga, den liter,	0,80	
Dikke vermicelle, 1/2 k.,	0,35	
Macaroni, » »	0,35	
Droogte Suikerzeem, » »	0,35	
Nieuwe bonnen, » »	0,35	
Blonde crakeling, » »	0,35	
Gemengde suiker, » »	0,35	
Stoofsuiker, » »	0,35	
Gebrande suiker, » »	0,35	
Gebrande koffie, » »	0,35	
Pulp van citroenen, » »	0,35	
Pulp van pruimen, » »	0,35	
» van appelsien, » »	0,35	
Kersen, » »	0,35	
KORTING IN HET GEHEEL.		

Mechelsche koekoek, witte en zwarte.
Merchtemsche witte eenden.
Broedeiëren, overal Eere- en Eerste Prijzen.
Bestrijding van alle ziekten.
Handboekje handelende over den Kiekenkweek, Broeiën, Broeikassen, Voeding, enz., fr. 0,75 in postzegels.
Alex. Knaeps,
Gediplomeerde Leeraar door den Staat van Hoenderkweek.
MERCHTEM.

Geen stroo, flocons of zeegras meer !
Bij mij te bekomen : Beste **Konijnhaar** om de bedden te vullen :

Eerste kwaliteit :	90	centiemen	de kilo.
Tweede »	70	»	»
Derde »	50	»	»
Vierde »	35	«	»

Ook gelast ik mij met het pappen der bedden, alsook met het leveren van onder- en bovengoed.
Volledige matrassen, opgemaakt, voor twee personen, te beginnen van **20, 30, 34, 39** fr. 10 jaar gewaarborgd.
Op aanvraag bezoek ik mij met staten ten huize en verzend ook staten franco voor geheel België en den vreemde. — Alle dagen zichtbaar.
OUD GEKEND HUIS. — GESTICHT IN 1883.
J. DUMORTIER-VAN GANSEN
291, Hundelghemschen steenweg, 291,
LEDEBERG (bij Gent).

Buitengewone gelegenheid
UITMUNTENDE ROODE TAFELWIJN
(MÉDOC)
140 fr. het stuk van 320 flesschen, 75 fr. het half stuk van 160 flesschen, 40 fr. het vierde stuk van 80 flesschen.
Extra fijne wijn van Tours
180 fr. het stuk, franco te huis door gansch België. Zich te wenden
Victor VAN HOORENBEECK,
OUDE BAUL, 11, TE MECHELEN.
N. B. — Als proef leveren wij 25 gesorteerde flesschen aan 18 fr.
Goede agenten overal gevraagd.

Steengroeven en Zagerijen
der lelachtige schiststeenen der Salm.
Fred. JACQUES
te Vielsalm, (provincie Luxemburg).
Leien voor daken, vloersteenen in gemagde leien voor alle gebruiken der nijverheid en bouwkunst.
Regenputten, vergaarbakken, putten voor kolen, bevloering en plaveiing van keukens, pishakken, waterstenen, fontein bakken, bakken voor paarden en varkens, kribben, koeien, en hondenstallen, bedekking van muren, deuren vensterzillen, trappen, randen van trottoirs, van tuinen, plinten, tuin- en herbergtafels, melkerijen, fruitkelders, platen voor billards.
Uitvoering van alle werken volgens plan en bestek.

HET
RAD DER FORTUIN

(26e VERVOLG.)

— De hemel beware mij ! riep Godfrey, half lachend, hoewel hij zijn best deed om ernstig te blijven, waarom zou ik hem tegenwerken ? Ik ben toch geen barbaar !... Maar is uwe onderstelling niet wat overdreven ?

— Volstrekt niet. Ik zag het daareven aan zijn gezicht, dat het bij hem ernst is : nu of nooit, en er op of er onder. En Eleanor zag er ook uit, alsof het op haar laatste uur ging.

Middelerwijl wandelden de twee personen in kwestie doelloos door het park, veel denkend en weinig zeggend, tot het toeval hen naar de oude ruine geleid had waar onder de akeredennen eene eenzame bank tot rusten noodde.

— Wilt ge hier niet een oogenblik gaan zitten, jufvrouw Alwyn ? vroeg de dokter.

Eleanor prevelde een ja, en zette zich op de steenen bank. Cleverley bleef staan, en een paar minuten lang heerschte er een beklemmend zwijgen. Toen sprak hij :

— Ik heb u eene vraag te doen, jufv. Alwyn, voor mij de gewichtigste vraag van mijn leven. Maar vóór ik daartoe overga, moet ik u iets zeggen... Zooals ge weet, ben ik van geringe afkomst, iemand zonder voorouders, zooals men wel zegt. Maar ik heb een vader, aan wien ik alles verschuldigd ben, ook het voorrecht van uwe vriendschap. Hij was indertijd smidsknecht. Nu is hij smidsbaas en heeft in ons dorp zijn eigen smederij als wielbandmaker. Ik heb ook een broer en eene zuster, Tom en Mary heeten zij, maar geene moeder meer. Het was mijn vaders eerzucht, zij ne zoons aan eene hoogere positie te helpen, dat wil zeggen, hun te laten studeeren.

En dat heeft hij ook gedaan, hoewel met zware offers voor hem zelf en mijne arme moeder. Tom, die in den geestelijken stand ging, was het eerste klaar. Toen kwam ik aan de beurt. Ik haalde mijn diploma in medicijnen en studeerde daarna nog te Parijs en te Weenen, alles op kosten van mijn vader... een man die nauwelijks maar schrijven kan, eene landelijke uitspraak heeft en nu en dan nog zijne mouwen opstroopt om een ijzer op het aambeeld te leggen... Ge vindt het misschien vreemd dat ik u dit alles vertel. Maar dat doe ik omdat ge — hij ging naast haar zitten — omdat ge voor mij de geheele wereld zijt — ja, de heele wereld. Ge zijt de eerste dame, die ik ooit ontmoet heb... het eerste meisje dat ik ooit heb liefgehad. Hij nam hare hand in de zijne. Mag de zoon van een smid tot de dochter van een Pair zeggen dat hij haar lief heeft en haar vragen of zij zijne vrouw wil worden Eleanor ?

— Ja, Alfred, ja, en zij legde haar hoofd tegen zijnen schouder, en er was stilte.

— Ik zou u dat alles reeds lang verteld hebben, hernam Cleverley. Er waren dikwijls genoeg oogenblikken, dat het mij moeite kostte mij in te houden. Maar ik voelde dat dit, zoolang ik in uw huis was als Lord Alwyn's geneesheer geen pas gaf. En bovendien was er nog eene andere reden. Ik had geen vaste positie en verdienste. Maar nu is daarin verbeterering gekomen. Mijne praktijk neemt toe, zoodat ik binnen een paar jaar genoeg verdienen zal om u een bescheiden huis aan te bieden

— En ik ben niet arm. Mijn vader heeft mij dertigduizend pond nagelaten, waarvan ik den intrest niet heb verteerd.

— Ik wist niet dat ge zoo rijk waart. Maar al had ik het geweten, ik zou toch niet op kosten van mijne vrouw hebben willen leven. Daarvoor is de zoon van den ouden smid te trotsch.... Wat zal moeder er van zeggen ?

— Zij zal er tegen zijn, en hare toestemming is moeilijk te krijgen. En toch zou ik die gaarne hebben, Wilfred, o, zoo gaarne ! Eene moeder is altijd eene moeder. Ge behoeft niet te vreezen dat ik haar boven u kiezen zou. Maar als wij met geduld en goedheid hare toestemming verkrijgen konden, dan zou mij dat zeer gelukkig maken.

— Nu, wij zullen het beproeven. Zal ik eerst met haar spreken of met uw broer ?

— Neen, eerst met Godfrey. Ik denk dat hij op onze hand zal zijn en ons helpen zal tegen moeder... Maar, o ! wat word het al donker ! Zij zullen niet weten waar wij blijven. Laat ons gaan, gauw !

De minnenden traden in den salon terwijl de thee werd opgediend.

— Zeg nu nog eens dat ik overijld geweest ben ! fluisterde Alice Burgoyne den gastheer in het oor. Zie hen maar eens aan. Hunne aangezichten stralen letterlijk van geluk. Hij heeft gevraagd, « wilt ge ? » en zij heeft geantwoord : « jawel ».

Godfrey dacht hetzelfde. Lady Alwyn merkte niets.

Later verliet Eleanor de kamer. Alice volgde haar, haalde haar in den gang in, sloeg haar den arm om den hals en fluisterde :

— Ik wensch u geluk !

— Gij vreeselijk schepsel ! Wat wilt ge daarmee zeggen ? riep Eleanor vervaard.

— O, vrees maar niet ! Als het een geheim is, ik kan zwijgen. Maar dan moet ge ook niet zoo stralend kijken, want anders ziet iedereen het aan uwen neus. Ik heb het al klaargespeeld met Alwyn, en die moet het nu met zijne moeder klaarspelen. Ik vind den dokter naar mijnen smaak, en als gij u niet gehaast hadt, dan zou ik hem voor mijzelf gehouden hebben.

Later in den avond vertelde de dokter aan Godfrey wat er tusschen hem en Eleanor was voorgevallen.

— Mijn hartelijke gelukwensch ! zegde Godfrey, terwijl hij hem krachtig de hand drukte. Zij is een braaf meisje — en gij zijt een braaf man.

— Ik dank u, Lord Alwyn. Hoe kan ik u genoeg danken voor dit nieuwe bewijs van uwe vriendelijkheid ? Ik meende wel op uwe toestemming te mogen hopen, maar ik vreesde toch dat ge zekere bezwaren opperen zoudt — bezwaren van geld en stand.

— Poeh, man, wat zouden dat voor bezwaren kunnen zijn ? Een knappe kerel geeft zichzelf een stand ; en wat het geldlijke betreft, dat zal zich bij u gelijk bij Eleanor wel schikken... Het slimst is de zaak voor mij. Ik zal Eleanor zeer missen. Met Lady Alwyn — met mijne moeder hier alleen te moeten wonen, dat is geen opwekkend vooruitzicht ! Wanneer denkt ge met de oude dame er over te spreken ? Het zal een moeilijk werk zijn.

— Dat vrees ik ook. Ik had het liever dadelijk gedaan, maar Eleanor houdt mij er nog van terug. Zij is natuurlijk haar eigen meesteres ; maar toch zou zij op haar moeders toestemming den grootsten prijs stellen.

— Ja, ja, dat laat zich begrijpen. Weet ge wat ? Wacht er liever mee tot onze gasten vertrokken zijn. Ge zult toch niet ineens mijne moeder overhalen. Het zal een werk van tijd wezen. Ik zal u wakker ter zijde staan, en wij zullen samen de oude dame wel tot reden brengen. Maar als ik u een raad mag geven, nader haar dan niet met hangende ooren. Houd uw hoofd hoog en spreek tot haar eerbiedig, maar vastberaden. Van menschen als zij krijgt men nog het meest gedaan wanneer men hen flink in de oogen beziet.

Cleverley vond deze uiting van een zoon over zijne moeder wel wat zonderling. Het scheen hem ook vreemd, dat Lord Alwyn van haar gewoonlijk sprak van « de oude dame » en zoo zelden als van « mijne moeder ». Maar vermoedelijk was dat in den hoogen stand zoo de gewoonte.

Vóór hij den volgenden morgend vertrok, had hij nog een onderhoud met Eleanor, en zij spraken samen af, hunne verloving geheim te houden tot na het vertrek der gasten.

Uitgezonderd was natuurlijk Alice Burgoyne, die het geheim reeds geraden had. Maar Alice was wel te vertrouwen.

Inderdaat, Alice hield haar woord, en Eleanor vond niet weinig troost in het bezit van eene vriendin, met wie zij vrijuit spreken kon over hetgeen haar het naast aan het hart lag. Haar geluk straalde uit van haar gelaat. Aan hare moeder ontging dit niet.

— Eleanor schijnt opgewekter, zegde de oude dame op zekeren dag tot Alice Burgoyne... Heeft ge dat wel opgemerkt ? Ik geloof zeker dat het door uw gezelschap is. Ook Alwyn is meer opgeschikt geworden.

(Wordt vervolgd.)